

uden at dette er så tydeligt, at han utvivlsomt skal til lægeundersøgelse, eller hvis den pågældende har været impliceret i en alvorlig færdselsulykke, uanset om han kan mistænkes for at have nydt spiritus.

Færdselssikkerhedskommissionen har overvejet spørgsmålet om indførelse af regler om foretagelse af alcotestprøver uden konkret mistanke om kørsel i spirituspåvirket tilstand, men har på det foreliggende grundlag ikke ment endeligt at kunne afgøre, hvorvidt gennemførelsen af et sådant forslag er påkrævet. Man har derfor ikke foreslået ændring af den gældende bestemmelse i færdselslovens § 16, stk. 4.

Det er straffelovrådet bekendt, at den svenske Trafiknykterhetsbrottskommitté i sin betænkning vedrørende spirituspåvirkede motorførere vil fremsætte forslag til en særlig lov om alcotestprøver. Efter forslaget skal alcotestprøve udover i tilfælde, hvor der er konkret mistanke om spirituspåvirkethed, kunne foretages på førere som med eller uden skyld har været indblandet i trafikulykke, samt på personer som med føje mistænkes for en trafikforseelse, eller som er blevet standset ved et i forvejen iværksat trafikkontroleftersyn.

Såfremt den, der skal underkastes prøven, vægrer sig ved at medvirke hertil, skal han efter det svenske forslag underkastes lægeundersøgelse, og blodprøve udtages.

Det er endvidere i det svenske forslag foreskrevet, at alcotestprøven skal foretages på en måde, der ikke udsætter den pågældende for almindelig opmærksomhed. Endvidere må alcotestprøve i de tilfælde, hvor der ikke er konkret mistanke om spirituspåvirkethed, kun foretages på det sted eller i umiddelbar nærhed af det sted, hvor politiets kontrol eller indgreb finder sted.

Det svenske forslag om en adgang for politiet til rutinemæssigt at kunne forlange alcotestprøve er begrundet i ønsket om at øge politiets muligheder for at opdage spirituspåvirkede motorførere. Undersøgelser foretaget i Sverige har vist, at politiets muligheder for i forbindelse med trafikkontrol at opdage spirituslugt eller andre tegn på spirituspåvirkethed er meget små. Dette gælder særligt førere med lave promiller, men også i vid udstrækning førere med blodalkoholkoncentrationer mellem 1,0 ‰ og 1,5 ‰.

I den svenske betænkning sammenfattes

resultatet af de svenske undersøgelser derhen, at mistanke om spirituspåvirkethed overhovedet ikke opstod i 50 pct. af de tilfælde, hvor blodalkoholkoncentrationen lå i intervallet 0,5 ‰-1,0 ‰, og i 30 pct. af de tilfælde, hvor promillen var fra 1,0 til 1,5.

Et særligt spørgsmål for den svenske kommission har været usikkerheden i den anvendte teknik. Man har hidtil anvendt alcotestampuller, der skulle vise farveudsving ved 0,5 ‰, men undersøgelser har vist, at man i 40 pct. af de tilfælde, hvor alkoholpromillen reelt viste sig at ligge på 0,3-0,5 ‰, fik farveudsving svarende til en promille på over 0,5. Man har fra den svenske komité's side heraf draget den konsekvens, at der ikke ved rutineprøver bør anvendes alcotestampuller, der skulle vise misfarvning ved 0,5 ‰, men ampuller, der først skulle give udsving ved 0,8 ‰. Hermed skulle man sikre sig imod at ulejlige personer med fortsatte undersøgelser i tilfælde, hvor der ikke reelt har været tilstrækkeligt grundlag herfor. Derimod mener den svenske komité, at anvendelsen af 0,5 ‰ ampullerne bør oprettholdes i tilfælde, hvor undersøgelsen ikke foretages som led i en rutinekontrol, men derimod på grundlag af en konkret mistanke om spirituspåvirkethed.

Som anført s. 47 finder straffelovrådet, at der er behov for et bevidst skift i den samfundsmæssige behandling af problemerne omkring spirituskørsel, således at man i første række søger at styrke opdagelsesrisikoen. Dette vil efter rådets opfattelse blandt andet kunne ske ved at udvide politiets beføjelse til at forlange alcotestprøve.

Indførelse af en adgang for politiet til rutinemæssigt at kunne foretage alcotestprøver må antages ikke blot at øge opdagelsesmulighederne, men også at have en betydelig almenpræventiv virkning. Bevidstheden hos motorførere om, at de kan risikere at blive udsat for en rutineprøve, selv om de forekommer helt ædru, må antages at virke stærkt afholdende, når det gælder om at føre motordrevet køretøj efter at have indtaget alkohol i en sådan mængde, at promillegrænsen muligt kan være nået.

Det er straffelovrådets opfattelse, at politiet i alle tilfælde, hvor man har mistanke om, at en person fører motorkøretøj i spirituspåvirket tilstand, skal kunne forlange, at den mistænkte afgiver udåndingsprøve. Man